

DZIEDZICZENIE PRZEDSIĘBIORSTW RODZINNYCH W OBLICZU ZMIAN

Marta Mroczkowska - UAM Poznań

Studentka V roku studiów prawniczych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od samego początku związana z praktyką prawniczą, dzięki której szczególnie zainteresowała się prawem handlowym oraz prawem Unii Europejskiej. Podczas studiów uczestniczyła w programie Erasmus + na Uniwersytecie Rennes 1 we Francji, gdzie poszerzyła swoje kwalifikacje w zakresie prawa Unii Europejskiej, a w szczególności prawa handlowego oraz rynku. Uczestniczyła w wielu międzynarodowych konferencjach prawa międzynarodowego prywatnego oraz Unii Europejskiej w tym m.in. na Uniwersytecie Mikołaja Romerisa w Wilnie czy Rosyjsko – Armeński Uniwersytecie w Erywanii. Aktywnie uczestniczy i organizuje konkursy prawa międzynarodowego. Współtwórca grantu z funduszu polsko – litewskiego i szkoły międzynarodowej szkoły prawa humanitarne oraz programu przeciwdziałania mowy nienawiści w kontaktach polsko – litewskich. Chórysta Chóru Akademickiego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza oraz stypendystka stypendium rektorskiego dla najlepszych studentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Prowadzi badania dotyczące rozwoju prawa handlowego w Polsce i Unii Europejskiej. Pracę Magisterską pisze pod kierunkiem prof. UAM dr hab. Leopolda Moskwy z katedry prawa cywilnego, ubezpieczeniowego i handlowego. Biegła władza językiem angielskim oraz francuskim.

Przez wiele, wiele lat możliwość dziedziczenia schedy po rodzicach była swojego rodzaju bonusem, który umożliwiał młodym ludziom start w dorosłe życie. Dla młodych, lecz już dorosłych dzieci przedsiębiorstwa rodzinne były ostoją spokoju i zapewniały dostanie życia, zarówno im, jak ich dzieciom. Współcześnie wielu młodych ludzi decyduje się na inną, niż tą którą obrali rodzice, karierę zawodową. Taka sytuacja na rynku zmienia znaczenie przenoszenia własności przedsiębiorstwa dla nas, ludzi współczesnych.

Nie należy jednak lekceważyć znaczenia, jakie niesie ze sobą sukcesja działalności gospodarczej, gdyż skutek prawny może w sposób znaczący różnić się od tego, który był zamiarem spadkodawcy. Zatem, należałoby zastanowić się od czego ów skutek prawny zależy i jak „załatwić” sprawę spadkową przed samym jej otwarciem, aby skutek prawny zbiegł się z zamiarem spadkodawcy.

Podjmując problematykę sukcesji działalności powinniśmy się zastanowić nad tym czym właściwie jest przedsiębiorstwo oraz działalność gospodarcza. Podstawowym źródłem informacji jest, oczywiście, regulacja kodeksu cywilnego. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny w art. 55¹ definiuje przedsiębiorstwo jako zorganizowany zespół składników materialnych i niematerialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej. Kodeks cywilny nawiązuje w art. 55¹ do działalności gospodarczej, jednocześnie nie definiując jej. Dlatego tak niesamowicie znaczenie, w tym zakresie, ma art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r., który w sposób jednoznaczny wyznacza, czym jest działalność gospodarcza nadając jej cech, które winny być spełnione aby daną aktywność na rynku uznać za jej przejaw. Konsekwencją takiego unormowania, zarówno przepisów kodeksu cywilnego jest wzajemny wpływ oraz pogłębienie relacji pomiędzy kodeksem cywilnym a ustawą o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z regulacją art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej¹, działalnością

¹ C. Kosikowski; Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej. Komentarz; wyd. Wolter Kluwer; wyd. VII; 2013.

gospodarczą jest działalność zarobkowa, zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Już na pierwszy rzut oka widać stopień powiązania pomiędzy definicjami w tychże ustawach. Ta zażyłość widoczna jest w dalszych etapach rozważań dotyczących działalności gospodarczej oraz przedsiębiorstwa. Art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje kim jest przedsiębiorca, który w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej jest osobą fizyczną, osobą prawną oraz jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ustęp 2 powyższego przepisu odnosi się do wspólników spółki cywilnej, uznając ich za przedsiębiorców w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Takie sformułowanie prowadzi nas do konkluzji, iż działalność gospodarczą może być prowadzona jedynie przez przedsiębiorców, którzy spełniają ustawowe warunki. Zakończenie przemyśleń na tym etapie byłoby niepełnym ujęciem tematu, z którym usiłuję się zmierzyć. Istnienie w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. definicji przedsiębiorcy a przede wszystkim „nie mieszczące” się w ramach tejże ustawy z pewnością nie determinują, iż takim przedsiębiorcą się nie jest. Stąd też nie należy uznawać zdefiniowania przedsiębiorcy w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – kodeks cywilny, za zbędną regulację powtarzającą to co już jest zamieszczone w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Kwestia zwrotu użytego w art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej – w *rozumieniu ustawy* – ma istotne znaczenie z punktu widzenia praktyki prawnej. „Kodeksowy przedsiębiorca” uregulowany w art. 43¹ k.c. swoim zasięgiem obejmuje zarówno osoby wykonywujące działalność gospodarczą, jak i zawodową, co w znaczy sposób poszerza zasięg podmiotowy tegoż przepisu. Zatem rozstrzygając o tym kim jest przedsiębiorca, czym jest działalność gospodarcza oraz przedsiębiorstwo możemy zająć się meritum, które jest przedmiotem tegoż dyskursu.

Podjęwając temat schedy działalności gospodarczej należy zwrócić uwagę na to, w jaki sposób może być ona prowadzona. Sposób zorganizowania przedsiębiorstwa ma zasadnicze znaczenie, gdyż ma wpływ na ewentualne możliwości dziedziczenia praw majątkowych. Zróżnicowanie form prowadzenia działalności gospodarczej oraz specyfika ich prowadzenia odciśka piętno na możliwościach i zakresie ich przekazywania w drodze spadkobrania.

Najbardziej pierwotnym modelem jest jednoosobowa działalność gospodarcza. Przedsiębiorca prowadzący tego rodzaju działalność zobligowany jest wpisać się do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Na wstępie warto przypomnieć, iż wpis do CEIDG ma charakter deklaratoryjny a nie konstytutywny jak w przypadku wpisu osoby prawnej do Krajowego Rejestru Sądowego. Taki stan rzeczy powoduje, że jednoosobowy przedsiębiorca nie jest osobą prawną zatem nie ma możliwości kontynuacji prowadzonej przez niego działalności po jego śmierci. Śmierć osoby fizycznej wiąże się ze „zniknięciem” przedsiębiorstwa jako zorganizowanej całości, którą definiują zarówno przepisy kodeksu cywilnego, jak i przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zatem, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w takiej formie prawnej nie może zbyć ani przekazać w schedzie przedsiębiorstwa, gdyż prowadzona przez niego działalność nie ma osobowości prawnej. Przedsiębiorca podejmując działalność gospodarczą wykorzystuje składniki materialne i niematerialne, co uprawnia go do przekazania majątku jakim dysponował, w którego skład wchodzi majątek prowadzonej, za życia, działalności gospodarczej.

Formalizacja prowadzenia działalności gospodarczej ma szczególne znaczenie dla małych i średnich przedsiębiorstw, a ustawodawca idąc „naprzeciw” wymaganiom przedsiębiorców umożliwia im założenie spółki cywilnej, która zasadniczo jest jedynie umową cywilnoprawną. Konsekwencją takiego ujęcia prawnego jest to, iż śmierć jednego wspólnika spółki powoduje jej rozwiązanie. Ustawodawca nie przewidział możliwości „wstąpienia” do spółki cywilnej z mocy prawa, z uwagi na to, że wspólnicy spółki cywilnej odpowiadając całym swoim majątkiem za jej zobowiązania powinni mieć całkowitą kontrolę nad jej składem osobowym. W przypadku umowy spółki cywilnej, tak jak w innych spółkach osobowych element perso-

nalny jest przyczynkiem powstania działalności gospodarczej w rzeczowej formie. „Wejście” w pozycje zmarłego wspólnika spółki cywilnej możliwe jest jedynie, gdy umowa ustanawiająca tę formę prowadzenia działalności gospodarczej, zawiera klauzulę, która pozwala spadkobiercą zmarłego wspólnika na występowanie zamiast spadkodawcy w relacjach wynikających z tejże umowy. Charakter prawny umowy cywilnej przewiduje, tak jak w przypadku działalności jednoosobowej przekazanie majątku spółki cywilnej, który z uwagi na jej prowadzenie przysługiwał wspólnikowi, a w wyjątkowych przypadkach, gdy umowa spółki tak stanowi zezwała na przepisanie przedsiębiorstwa powołując się na klauzulę umowną. Jednakże, niektóre sposoby organizacji działalności gospodarczej umożliwia spadkodawcy przekazanie przedsiębiorstwa a nie jedynie jego majątku. Prowadzenie działalności gospodarczej w formie spółki prawa handlowego daje możliwość przekazania spółki spadkobiercy, jednak jest to uzależniony od formy prowadzonej spółki oraz klauzuli umieszczonej w umowie.

Rozstrzygając tę kwestię należałoby zaklasyfikować spółkę jako spółkę osobową bądź spółkę kapitałową. Podział ten jest praktycznie doniosły, gdyż w przypadku spółki kapitałowej zmarły wspólnik, czy też akcjonariusz ma prawo objęcia w drodze dziedziczenia udziałów bądź akcji, co nie jest tak oczywiste w przypadku spółek osobowych. Na pograniczu tego podziału stoi spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz spółka komandytowo akcyjna. Możliwość „zablokowania” spadkobiercy do udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością regulowana jest w umowie spółki. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest formą organizacyjną wybieraną zarówno przy stosunkowo niewielkiej działalności gospodarczej, jak również przy prowadzeniu działalności o zakresie ogólnokrajowym. Z uwagi na popularność tejże formy organizacyjnej ustawodawca wykonał „krok w tył” umożliwiając zablokowanie wstąpienia spadkodawcy jako nowego wspólnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Alternatywne rozwiązanie tegoż problemu skierowało, co raz większą rzeszę przedsiębiorców do organizowania swojej działalności gospodarczej w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przede wszystkim, gdy element osobowy odrywa kluczową rolę. Małe i średnie przedsiębiorstwa, jak również spółki rodzinne często korzystają z tej możliwości uniemożliwiając automatyczne „wejście” w prawa i obowiązki wspólnika. Rozstrzygnięcie sprawy okiem wspólników założycieli byłoby jednak niepełne. Z tego względu należałoby się zastanowić nad sytuacją spadkodawcy, który nie może korzystać z praw przysługujących mu z racji spadkobrania. Spadek, w którego skład wchodzi m.in. udziały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest z oczywistych względów ważny, jednakże z uwagi na klauzulę zawartą w umowie założycielskiej spółki ich realizacja może okazać się niewykonalna. Wspólnicy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogą wyrazić zgodę na „wejście” w prawa i obowiązki, które posiadał spadkodawca² lub też wypłacić spadkobiercy ekwiwalent za owe udziały.³ Spadkodawca sporządzając testament powinien mieć na względzie treść umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdyż wprowadzenie klauzuli umownej nie będzie skutkowało spełnieniem oczekiwań spadkodawcy, co do przedmiotu spadku jakim udziały⁴. Tego rodzaju problem nie powstaje przy spółkach akcyjnych, w których kapitał odgrywał najważniejszą rolę, a w kwestii akcji wielość spadkobierców, gdy zmarły akcjonariusz miał jedynie jedną akcję zdaje się być problemem, którego rozwiązanie leży albo w gestii samych spadkobierców albo poprzez odpowiedni zapis testamentowy⁵. Należy więc przyjąć, iż w przypadku spółek kapitałowych istnieje tak zwany „swobodny przepływ” udziałów bądź też akcji, dlatego też spółki stojące na

² Art. 187 k.s.h.

³ Art. 183 par. 1 k.s.h.

⁴ Na poczet tegoż artykułu nie powołuję sytuacji wielości udziałów lub wielości spadkobierców oraz podziału, gdyż z uwagi na obszerność problematyki powinna być ona przedmiotem osobnego dyskursu.

⁵ Problematyka akcji oraz wielości spadkobierców, z uwagi na jej rozległość, jest przedmiotem osobnego dyskursu

pograniczu spółki osobowej oraz spółki kapitałowej są interesującym zagadnieniem z punktu widzenia pogodzenia woli spadkodawcy a skutków prawnych, które może ono wywołać.

Zgodnie z art. 148 par. 1 pkt 4 k.s.h.⁶, jedną z przesłanek rozwiązania spółki komandytowo – akcyjnej jest śmierć komplementariusza, jednakże statut spółki może umożliwić dalsze działanie spółki wraz z jej spadkobiercami. Efektem dualizmu tej formy organizacyjnej jest m.in. rozróżnienie skutków prawnych w przypadku śmierci akcjonariusza a komplementariusza. W przypadku zgonu wspólnika odpowiadającego za zobowiązania spółki całym majątkiem, istotna jest możliwość wprowadzenia klauzuli umownej wyłączającej art. 148 k.s.h. Umieszczenie takiej klauzuli pozwala na realizację działania spółki sposób ciągły, nawet po śmierci komplementariusza, a w przypadku gdy statut spółki takiej klauzuli nie zawiera następuje rozwiązanie spółki z mocy prawa. Regulacja kodeksowa pozwala nam wydłużyć działalność spółki komandytowo – akcyjnej po śmierci komplementariusza, co sprawia że bliżsi jesteśmy koncepcji spółki kapitałowej. Śmierć akcjonariusza spółki komandytowo – akcyjnej nie ma aż tak doniosłych skutków, z punktu widzenia istnienia oraz jej dalszego procedowania. W stosunku do akcjonariuszy oraz ich wkładu (akcji) stosuje się przepisy o spółce akcyjnej, co sprawia iż dziedziczenie następuje swobodnie, na zasadach ogólnych kodeksu cywilnego.

Przedsiębiorstwa rodzinne często prowadzone są w formie spółek osobowych. Z uwagi na niskie koszty prowadzenia oraz stosunkową łatwość w rejestrowaniu oraz działaniu spółki, cieszą się one największą popularnością wśród małych i średnich przedsiębiorców. Kodeks spółek handlowych przewiduje kilka rodzajów spółek osobowy tj. spółka jawna, spółka partnerska, spółka komandytowa oraz spółka komandytowo – akcyjna. Z wykluczeniem ostatniej, wszelkie inne spółki w kwestiach nieuregulowanych przez szczegółowe przepisy odnoszące się do konkretnej formy prowadzenia działalności, należy skorzystać z przepisów ogólnych zawartych w regulacji spółki jawnej, która uznawana jest za modelową spółkę osobową. W odniesieniu do komplementariuszy spółki komandytowo – akcyjnej (jeżeli nie statut spółki nie stanowi inaczej) śmierć jednego z nich powoduje jej rozwiązanie.⁷ Regulacja ta jest odbiciem art. 58 pkt. 4 k.s.h.⁸, zgodnie z którym przyczyną rozwiązania spółki jest śmierć wspólnika. Podobieństwo strukturalne oraz cel utworzenia spółki osobowej spowodowały, że większość przepisów jest dla nich podobnych z wyłączeniem spraw osobno regulowanych w przepisach dotyczących konkretnych spółek. Kwestia dziedziczenia w spółkach osobowych przyjęła jednolitą regulację. Teoretyczny zabieg wykorzystany przez ustawodawcę może w sposób znaczny odbiegać od specyfiki prowadzenia określonej działalności, dlatego też przepisy kodeksu spółek handlowych, w przeważającej części, należą do przepisów *ius dispositivum*. Konsekwencją takiego ujęcia jest fakt, iż wspólnicy mogą w sposób odmienny, niż wskazany w przepisach, regulować swoją sytuację prawną. Sztandarowym przykładem skorzystania z tego przywileju jest klauzula dziedziczenia dzięki, której spółka osobowa nie zostanie rozwiązana z mocy prawa w wyniku śmierci jednego ze wspólników. Możliwe jest wtedy „wstąpienie” spadkobiercy (bądź spadkobierców) w miejsce zmarłego wspólnika oraz kontynuacja działalności. Aby taka sytuacja mogła mieć miejsce wspólnicy – założyciela muszą w statucie spółki zamieścić klauzulę, gdyż dopiero wtedy możliwe będzie spadkobranie udziału w spółce osobowej na zasadach ogólnych kodeksu cywilnego. W innym przypadku, spadkodawca może przekazać w schedzie jedynie majątek wynikający z „bycia” wspólnikiem konkretnej spółki osobowej, a sama działalność gospodarcza przestaje istnieć jako byt prawny. Uregulowanie tejże kwestii jest nie tylko doniosłe ze względu na możliwość spadkobrania, ale także z uwagi na pewność obrotu prawnego. Możliwość zapewnienia kontrahenta o sta-

⁶ J.A. Strzępka; Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz; wyd. BECK; wyd. VII; 2013.

⁷ Art. 148 k.s.h.

⁸ Ad.6

bilności istnienia spółki osobowej jest wyjątkowo ważne, gdyż wielość współników zwiększa ryzyko śmierci, a co za tym idzie utratę osobowości prawnej przez spółkę osobową.

Zmiennność prawa nie pomaga w realizacji praw. Niestety z taką sytuacją zmagamy się nad wyraz często. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej uznaje pewność prawa za jedną ze swoich podstawowych zasad. Prawdą jest to, iż szybkość uzależniona jest od możliwości oraz woli zapoznania się z nową regulacją, co jest pozytywną odmianą w porównaniu z wcześniejszym reżimem prawnym – politycznym. Pomimo tego, tempo zmian w polskim systemie prawnym jest zastraszające, co realnie może odbić się na naszej sytuacji. Rok 2015 stał się okresem wzmożonych zmian w prawie spadkowym. Jedną z nich jest rozporządzenie Parlamentu i Rady Unii Europejskiej z dnia 4 lipca 2012 r.⁹ w sprawie prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego, które weszło w życie z dniem 16 sierpnia 2015 r., a stosowane jest od dnia 17 sierpnia 2015 r. Efekt rozporządzenia może być daleko idący w skutkach dla każdego z nas, gdyż ustanawia zasadę zgodnie, z którą prawem właściwym do rozpoznawania spraw spadkowych jest prawo państwa, na którego terytorium został stwierdzony zgon. Zważywszy na tak restrykcyjną regulację, nie tylko przekazując w drodze spadkobrania działalność gospodarczą, ale ogólnie, co do kwestii dziedziczenia¹⁰. Jednakże, jak większość przepisów kodeksu cywilnego regulacje rozporządzenia można potraktować jako *ius dispositivum*. Uregulowanie spraw spadkowych w testamentie zgodnie z prawem polskim będzie możliwe przy umieszczeniu w treści testamentu klauzuli dotyczącej stosowania, w stosunku do niniejszego aktu ostatniej woli, prawa polskiego. To proste, a jednak tak ważne rozwiązanie mogłoby umknąć potencjalnemu spadkodawcy przy sporządzaniu testamentu. Gąszcz przepisów, które zmieniły się od 1989 r. oraz ich częste nowelizację powoduje zachwianie zasady pewności prawa. Dlatego też, winno się mówić o skutkach aktów prawnych, szczególnie wspólnotowych, które mogą w sposób bezpośredni wpływać na interes prawny obywateli.

Podsumowując, warto zadbać o sytuację swoich spadkobierców oraz rozważyć wszelkie wady i zalety. Przedsiębiorstwo jako scheda jest specyficznym rodzajem spadku, który wymaga od spadkobiercy odnalezienia się w realiach prowadzenia działalności gospodarczej. Skuteczne przekazanie działalności gospodarczej, jako całości może mieć miejsce zarówno w spółkach osobowych, kapitałowych, jak i w spółce cywilnej. Skutki prawne, jakie może pociągać za sobą spadek w postaci przedsiębiorstwa są uzależnione od stopnia zainteresowania spadkodawcy. Forma organizacyjna prowadzonej działalności gospodarczej wymuszać będzie dodatkowe działania bądź regulacje. W istocie najważniejsze w tym przypadku jest wola spadkodawcy, która determinuje dalsze losy majątku przedsiębiorstwa.

Streszczenie

Ostatnie zmiany w ustawodawstwie Unii Europejskiej dające możliwość wyboru prawa, na podstawie którego odbywać ma się spadkobranie wskazuje, iż pomimo upływu czasu jest to ważny aspekt dla współczesnego społeczeństwa. Przedmiotem spadkobrania mogą być rzeczy ruchome, nieruchomości oraz prawa majątkowe, co umożliwi przekazanie w spadku przedsiębiorstwa. Rodzinna działalność gospodarcza ma ogromny wpływ na rynek krajowy, a co za tym idzie rynek wspólnoty europejskiej. Autorka artykułu przekazuje wskazówki dla potencjalnych spadkodawców oraz spadkobierców biorąc pod uwagę ostatnie zmiany prawa unijnego.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu i Rady UE nr 650/2012

¹⁰ J. Górecki, M. Pazdan; Nowe europejskie prawo spadkowe; wyd. Wolter Kluwer; 2015.

Summary

Recent changes in EU legislation which are giving the possibility to choose the legal system that will be used in case of opening of the succession presents the value of legacy which had not been changing for ages. There are various subjects of inheritance but only one of them is very specific – family business. As well as those companies are valuable for domestic market they are also precious for EU market. Auteur of this article would like to give some legal tips to pass the legacy to the next generation.

Bibliografia

Kosikowski C., Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej. Komentarz., Wydawnictwo LexisNexis; Warszawa 2011.

Rodzynkiewicz M., Kodeks spółek handlowych. Komentarz; wyd. VI, Wydawnictwo LexisNexis; Warszawa 2014.

Strzępka J. A., Kodeks Spółek Handlowych. Komentarz, wyd. VIII, Wydawnictwo C.H. BECK; Warszawa 2013..

Górecki J. (red.), M. Pazdan;(red.) Nowe europejskie prawo spadkowe; Wydawnictwo Wolters Kluwer; Warszawa 2015.

Księżak P. (red.); M. Pyział – Szafnicka (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Część Ogólna. Wyd. II, Wydawnictwo LEX, Warszawa 2014.

Ustawa z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, Dz. U. 2000 nr 94 poz. 1037 z późn. zm.

Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, Dz. U. 1964 nr 16 poz. 93 z późn. zm.

Ustawa z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej, Dz. U. 2004 nr 173 poz. 1807 z późn. zm.

Rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) nr 650/ 2012 z dnia 4 lipca 2012, Dz. U. UE L 201/107

Uczestnicy Spotkania Polsko-Niemieckiego w Bayreuth - 12.11.2016 roku